

bulgarske zemlje zalivale. Bulgarina vidiš tukaj po mestih od zjutraj do mraka poleti in pozimi z otovorenim konjem od hiše do hiše hoditi, kričati, to in to na prodaj ponujati, Srbin dá svojo zemljo, da mu delati treba ni, Bulgarinu v najem, potlej pa potrebne reči od njega kupuje; kajti Srbin grozno težko in nerad, Bulgarin lahko in rad dela. Srbin od Bulgarina reči, ki jih je na njegovi zemlji pridelal, kupuje in preku-puje, in če koga opehari, se mu posmehuje: „Ali je glup! — pravi — da se dá tako prevariti.“ Bulgarin je trezen, miren, pobožen, pošten, delaven človek, noč in dan umetno dela kakor neutrudljiva čebelica. Bulgarina najdeš po vsi Srbii; on brba po zemlji, teše les, zida in gradi kuče, pali opeko, reže dile itd.

(Konec prihodnjic.)

Slovstvo.

Poziv na predplatu na IV. svežčic „Milovana.“

Ravnateljstvo „Kola“ je 1. dne t. m. razglasilo to-le, kar utegne zanimivati tudi čitavnice slovenske in pevce slovenske:

„Kolo“ je izdalo do sada tri svežčica „Milovana“, te je u njih priobčilo nekajliko liepih narodnih napjevah. Kod toga, u nas u istinu riedkoga podhvata, vodila ga je temeljita misao, da se hrvatsko pjevačko društvo ima baviti ne samo pjevanjem i priredivanjem koncertah, nego i izdavanjem valjanih narodnih napjevah. Ovu misao ima rečeno pjevačko društvo i sada dočim izdaje četvrti svežčic „Milovana“, u kojem će biti osam primorskih pjesamah s napjevi, priredjenimi za mužki zbor uz glasovir od Slavoljuba Lžičača. Zagrebčani se bez dvojbe sjećaju, kolikim su uzhitom bile pozdravljene te pjesme, kad jih je „Kolo“ prvi put u Streljani na svom koncertu dne 20. prosinca 1864 pjevalo. Hrvatski je narod bogat krasotami prirode i uma, kao ma koj drugi narod velikoga svieta. U svojoj pjesmi opjeva on slavna djela svojih vitezovah, njimi si rád zaslادjuje i u crnih časih tugu ublažava. Njegove su narodne pjesme divne u svakom pogledu i to ne samo junačke, nego i liričke. Napjevi u njekih od tih pjesamah toli so liepi, da ti duša u slasti pliva, kada jih pripjeva grlce gladko i zvučno. U tom se pako pogledu osobito odlikuju primorske pjesme. Zato mišljaše „Kolo“, da će svakomu rodoljubu milo biti, ako ono te izverstne napjeve priobči, da im se valjanost, glas i ljepota i u daljih krajevih naše liepe domovine upoznade, a tim da se probudi ljubav za sve ono, što imademo na svom domu krasna i umjetna. Dosadanje slične proizvode izdavaše „Kolo“ na svoj trošak; nu ovaj put nemože toga učiniti, je mu manjka dovoljnih za to sredstvah. A da ipak učini, što od njega zahtieva njegovo zvanje, odluči evo pozvati sve prijatelje narodne umjetnosti glasbene, da si putem predplate nabave djelo izvrstno po svom sadržaju, te zato dostojno našega naroda. Ciena ovomu četvrtomu svežčicu, koj se već pod tiskom nalazi, jest za predplatnika 1 for. 50 n. a. v. Tko sakupi 10 predplatnikah, dobit će jedaneasti otisak na dar. Predplata se šalje ravnateljstvu hrvatskoga pjevačkoga društva „Kolo“ u Zagrebu.

Dopisi.

Iz Zagreba 12. maja. * Znano Vam je, da pri nas veljá hrvaški jezik kot uradni jezik v kraljevih, vojaških, finančnih in gradjanskih pisarnicah; pisarnice te opravljajo službine svoje posle v deželnem jeziku in dopisujejo tako tudi drugim uradom zunaj dežele. Al mnoge uradnije na Kranjskem in Štajarskem so pisano gledale take dopise v hrvaškem jeziku in večidel

so jih pošiljale neodpečatene s kratkim napisom „wird nur deutsch angenommen“ na Hrvaško nazaj. Tako početje je toliko bolj moralo žaliti naše uradnije, ker one niso z enako mero merile štajarskim in kranjskim uradnijam in so radovoljno sprejemale tudi nemške dopise, čeravno je njih službini jezik hrvaški. Tako daleč je privrela ta borba med uradnijami našimi in unanjimi, da je viša vlada na Dunaji primorana bila presekat razpore med uradnijami z ukazom, da se ustanovi pri kr. namestništvu našem posebna pisarnica, ktera vse odpise, kateri se iz Hrvaške pošiljajo v nemško-slovenske dežele, prestavlja v nemški jezik, došle nemške dopise pa v hrvaški jezik; prevodu se pa vselej dodaja izvorni spis. V čast hrvaškim in oger-skim uradnijam se mora reči, da nikjer ni bilo takošnega prepira, ker tu in tam imajo prisežene tolmače za to. — Mi pa dostavljamo temu le to, kar so „Novice“ že nekterekat priporočale: Ker je Avstrija mnogojezična in je treba, da vsak omikan Avstrijan, tedaj „eo ipso“ vsak uradnik avstrijski, zná vse jezike cesarstva, naj se šole avstrijske prestrojé tako, da ima mladina priliko se učiti vseh živih jezikov, ktere za življenje potrebuje. Pa se vé, da mi gledamo bolj na Francoza in Angleža, kakor na Slovana in Madjara! Nam je „luxus“ več kot „potreba“! Lahko se gimnazije in realke tako vredijo, da se ne zanemari latinščina in grščina, čeravno jima ni treba več zvonca nositi v šolah, kajti časi so drugačni in treba se je po njih ravnati.

Iz Celja. (Oznaniło čitavnicino.) Vsled §. 13. društvenih pravil vabi podpisani odbor uljudno vse častite člane čitavnice celjske v glavni zbor v čitavničnem poslopji v nedeljo 28. maja t. l. ob petih popoldan. Na dnevni red pride: vsled §. 15 društvenih pravil posvetovanje in prememba nekterih toček dosedanjih pravil naše čitavnice. — Ob 8. uri zvečer tega dne pa bo beseda s petjem in slovenskim glediščem. Igrala se bo M. Vilharjeva šaloigra „Župan.“

Odbor čitavnice celjske.

Iz Adlešič poleg Kolpe 13. maja. M. P. — Bog ni nič zagospodaril. Če prav smo imeli dosta snega do spomladi, je vendar brzo zginil, a sada imamo veliko sušo. Vendar upamo, da bode mili Bog skrbel, da se bomo živili. Sušo z vetrom imamo tako silno, da nismo v stanu niti orati niti kopati, pa još huja nadloga nas je zadela: rž i šenica, posebno pa ječmen, je pod snegom poginil, tako, da moramo preorati i debelačo sejati. Ljudje so vikali, da ne bo snega konec do svetega Petra; al Bog je dal, da je sneg prošel i drevje ozelenelo. Ako nam Bog dá kmali potrebne godine (dežja), saj vina bo, ker nam tako lepo obeta vinska trtica. Češenj bomo tudi dosta imeli, sliv pa jako malo kaže; vinska kupčija je jako slaba, pa vendar ga prodajajo po 2 gold. vedro, to je, 20 bokalov. Akoravno je bil v jeseni „čviček Matiček“, zdaj je dobro vino.

Iz Ljubljane. (Volitev odbornikov v velikem zboru Matice slovenske 11. maja l. l.) Izročilo se je v velikem zboru 269 volitnih listov. Štetev glasov je kazala, da izmed v Ljubljani prebivajočih udov je po Matičinih pravilih izvoljenih 16 odbornikov, namreč: dr. Lovro Toman z 268 glasovi, Anton baron Zois z 267, dr. Jan. Bleiweis z 266, dr. Etb. Kosta z 265, Fid. Terpinc z 262, dr. L. Vončina z 258, dr. Jer. Zupanec z 257, dr. Jan. Pogačar z 247, prof. A. Lésar s 151, prof. J. Marn s 132, dr. Vojska s 119, prof. Vavrú s 109, France Levstik s 109, Andr. Praprotnik s 104, prošt A. Kos z 96, Iv. Vilhar z 96. — Izmed unanjih je vsled Matičinih pravil izvoljenih 24, in sicer: Dav. Terstenjak z 261, škof Dobrila z 246, Pet. Kozler z 245, vitez

Miklošič z 242, Fr. Cegnar z 240, dr. Razlag z 235, dr. Srnec z 229, Anton Černe z 215, Luka Svetec z 210, dr. Kočevar z 204, grof J. Barbo s 197, vitez A. Gariboldi s 190, prof. Janežič s 189, Mat. Cigale s 166, dr. Vošnjak s 165, Andrej Winkler s 164, dr. Ulaga s 156, prof. Kocijančič s 151, Juri Grabrijan s 151, Mat. Pirc s 140, Bož. Rajč s 138, Mat. Majar s 132, dr. Dominkuš s 128, prof. Erjavec s 117. — Največ glasov za unimi šestnajstimi v Ljubljani prebivajočimi so prejeli: Fr. Sovan starejši 88, dr. H. Dolenc 88, dr. J. Kozler 82, dr. Čebašek 82, kanonik Pavšler 81, Jož. Debevec 75, Jož. Pleiweis 70, Val. Krišper 65, Luka Jeran 62, Fr. Žerovec 59, dr. Jož. Zupan 45, Jož. Martinak 42, Vikt. Bučar 42, Mih. Peternel 35, — za temi pa še veliko število družih z manj kakor 30 glasovi. Med unanjimi so za unimi 24 največ glasov prejeli: Fr. Kosár 109, Jož. Gorjup 109, Peter Hicinger 104, And. Pirnat 104, dekan Pikel 102, Mirko Bogović 100, Ivan Žuža 92, France Kapuz 91, dr. Prélog 90, prof. Marušič 90, prof. Macun 86, dekan Reš 67, Teodor Napret 59, Drag. Šavnik 59, Blaž Potočnik 51, prof. Šolar 49, dekan Jož. Rozman na Štaj. 47, prošt Arko 36, opát Vodušek 34, — za temi pa še veliko število družih z manj kakor 30 glasovi.

— (*Beseda na čast družbenikom, ki so prišli v veliki zbor Maticin.*) Ko je opoldne bil skupni obéd v gostivnici čitavničini, pri katerem se je v veseli družbi napijalo toliko zdravic, da menda nikdar in nikodar toliko — državna poslanca gospoda dr. Lovro Toman in Anton Černe sta po telegramu iz Dunaja pozdravljala družbo, in gosp. dr. Prélog je iz Maribora prinesel zgodovinsko majoliko z napisom „mar i bor“, ki je z navdušeno napitnico šla od ust do ust — se je na večer ob 8. uri v čitavničini dvorani začela slovesna „beseda.“ Pod krilom zastave čitavničine in sokolove, ki ste vihrale v rokah naših viteških Sokolov v lični opravi, povdari pevski zbor národno „Naprej zastava slave“ kot vvod besedini in potem stopi čitavnice predsednik dr. Bleiweis na oder in pozdravlja zbor tako-le: „Mnogokrat, slavna skupščina, sem govoril že na tem mestu; al ni mi bilo dosihmal dano, poprijeti besede o priliki tako slovesni, o priliki tako pomenljivi, kakor danes. Danes je bela Ljubljana prvokrat, kar zgodovina pomni, tako srečna, da je sklicala v ozidje svoje rodoljubne sinove vse Slovenije. In Vi, predragi nam bratje, ki ste došli iz mnogih pokrajin slovenskih, niste prišli skrivaje se, plahi, kakor pride človek slabe vesti, ki čuti, da ni prav, ako pride, — — ne, ne, gospôda, prišli ste s čisto vestjó, z odprtím vezirom, — prišli ste na klic samega Njih Veličanstva, gospoda in cesarja našega, kateri je 4. svečana leta 1864. podpisal karto magno omiki vsega slovenskega naroda: pismo Matice slovenske, kateri središče naj je Ljubljana. Bodi blagoslovljen svečan 4.! Slava presvitlemu Vladarju!

Al zakaj je ravno to mesto, na katerem stojim v tem slovesnem trenutku, toliko pomenljivo? — Zato, prečastita gospôda, ker prav na tem mestu 8. marca 1863. leta se je rodila Matica. Ko smo namreč takrat obhajali god blagovestnikov slovanskih sv. Cirila in Metoda, je na sporočilo 40 rodoljubov iz Štajarskega, v katerih po vsej pravici čestitamo prve utemeljitelje Maticine, stopil slavni naš dr. Toman na ta oder in izrekel željo: naj se ustanovi Matica. In navdušeni pravo-klici pritrjevali so: amen, amen! In Slovenija ni več držala križem rok; šli smo na delo; pokazali smo, da si hočemo, da si znamo sami pomagati — in mili Bog je blagoslovil vzajemno naše delo.

Če pa je bilo vse, kar smo dosihmal storili, le to, kar je navadno predgovor v knjigah, smo danes začeli knjigo samo pisati. Bog daj, da je na blagor narodu našemu!

Imeli ste, gospodje, danes truda dosti; treba, da se oddahnite zdaj in se z nami veselite. Napravila je zato čitavnica naša „besedo“, pa sporočila mi je, naj Vam, preljubljeni gostje, v njenem imenu izrečem srčen, bratovsk pozdrav. Da je v resnici srčen pozdrav, ni mi treba še posebno zagotovljati — pogled po dvorani Vam to pričuje — kajti nismo prišli Vas pozdravljat samo mi čitavničarje in sokoli; ako pogledate okoli sebe, vidite krasni venec rodoljubnih gospá in gospodičinj. One niso prišle danes zavoljo nas, — prišle so zaradi Vas, da čestitajo prihod Vaš, in Vam pokažejo, da ni prazna beseda, ako slišite in berete hvalo majki Slavi zvesto udanih naših hčerk. Zatoraj, spolnovaje častno mi nalogo, v njihovem in našem imenu Vam, mili nam gostje, navdušeno zakličem: Na zdravje! na zdravje!“

Slava- in živile-klici so odzdravljali predsednikov pozdrav, po katerem se je začela beseda. Naši gospodje pevci so se v samospevih, zborih in v spevoigri tako prikupili gostom, da — tako so nam vsi rekli — jim ostane ta večer v vedno milem spominu. Po besedi se je polovica društva sebrala v gostivnico, kjer je bilo vse neke posebne „židane volje“ tako, da se je videlo, da je živo čutil vsak veliki pomen srečno dovršenega narodnega dneva; druga polovica pa je v gornji dvorani do polnoči pritrkovala z rajanjem veselju, ki je kraljevalo v spodnji zbornici. In tako se je končal 11. maj, v zgodovini slovenskega naroda na veke pomenljivi! — Že to noč, še več pa drugi dan so nas zapustili predragi nam gostje, vrnivši se na svoj dom. Mi pa jim še enkrat iz globočine srca kličemo: živili!

— Po nagovoru mnogih prijateljev se je pred odhodom dal naš Davorin Terstenjak fotografiti v Pogorelčevi fotografnici. Tako izvrsten je njegov milo-resni obraz posnet, da bo gotovo vsacemu, ki si ga omisli, predrag spominek.

— V pondeljek je volil 3. razred mestne odbornike; prišlo je 74 volivcev, ki so volili gosp. Vilema Rosta, hišnega posestnika, s 68 glasovi, gosp. Blaža Vrhovca, hišnega posestnika s 64 glasovi, dr. Jan. Bleiweis-a, deželnega odbornika z 63 glasovi in g. Miha Pakič-a, s 55 glasovi. — Včeraj je volil 2. razred; bilo je volivcev 255, ki so volili gosp. L. Bürger-a z 177 glasovi, g. V. Stedry-a z 128 glasovi. Dr. Valenta je dobil 119 glasov. — V četrtek voli 1. razred.

— Eno noč pozneje ko je pogorela vas Préska nad Medvodami, je pogorela blizo Preske papirnica v Ladii, ktera je bila poprej Gruntnarjeva, zdaj pa je posest gosp. Trpinca in njegovih družnikov. Staro leseno poslopje je res zgorelo vse in poškodovane so tudi mnoge mašine, vendar ker je bila zavarovana za 19.000 gold., se bo dala s tem denarjem nova lepša fabrika napraviti. To je ravno dobrota zavarovanja, da je pogorelcem hitra in zdatna pomoč. Tudi v Preski so bili vsi hišni gospodarji — razun enega — zavarovani. Res prav na čast je to Presčanom in veselilo nas je slišati to toliko bolj, ker od drugih strani večidel glas dohaja, da ni „nobeden ali le eden bil zavarovan.“ Dozdeva se nam, da na duhovnih pastirjih je o tem največ ležeče in — rekli bi — da je nekako čast fajmoštrov zastavljena v to, da so posestva njihovih far zavarovana; kajti beseda njihova največ zmore, in če s svojimi prigovori tudi desetkrat mečejo bob v steno, enajstkrat se bode vendar prijela; saj to, da hišni gospodar ne zmore asekuracijnih krajcarjev, je med desetimi saj pri osmih le piškav izgovor. Do-

kler je duša na teló vezana, treba je dušnim pastirjem skrbeti tudi za telesni blagor faranov. Gosp. fajmošter v Preski, poznaje veliko nevarnost cerkve ob požaru, je, kakor slišimo, dal zvonik nad zvonovi in pod zvonovi obokati (velbati); to pa je bila sreča, da so zvonovi nepoškodovani ostali, če tudi je zvonikova in cerkvena streha pogorela.

— Prve letošnje češnje smo dobili iz Vipave v Ljubljano že 12. dan t. m. Nenavadno zgodnja spomlad po tako dolgi zimi!

— Žalostna letina nam žuga zavoljo grozne suše, ktere ne pomnijo najstarejši ljudje ne. Tako se nam piše od vseh krajev.

— (Gosp. fotografu na tržaški cesti — pa brez zamere.) Veselilo nas je prav zlo videti, da med ljubljanskimi fotografi, ki so že marsikter goldinar posneli s slovenskih obrazov, ste Vi edini, ki naznanja svoja dela slovenskemu narodu v njegovem jeziku. Al ker Vas za to hvalimo, ne bote nam odrekli prav žive prošnje, da vržete svoj smešni napis v staro šaro in napravite družega. „1 Portre velja — —. Bilde morejo čiste in lepe biti, če ne, pa ni dreba oseti.“ Hotli ste menda reči: „Ena podoba veljá — —. Podobščine morajo čiste biti in lepe; če ne, jih ni treba vzeti.“ Dvakrat lepše bojo podobe, ako jih naznanite spodobno.

— „Triglav“ v včerajšnjem listu po vsej pravici resne levite bere znanemu ljubljanskemu piscu, kateri se vede tako, kakor da bi bil najet, da trosi laži po svetu, s kterimi se skruni dežela naša. Tako je zopet laž tista grda pritiklina o posilstvu, ktero se je po znanem pisúnu zatrosila v časnike unanje. Quousquetandem? so „Novice“ že večkrat vprašale.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

V državnem zboru dunajskem je zbornica poslancev dognala obravnavo stroškov in dohodkov za letošnje leto; po njenem sklepu imajo stroški znesti 522 milijonov in 45.860 gold., dohodke je prevdarila na 514 milijonov in 905.463 gld.; — dozdanje davkovske priklađe ostanejo do konca leta. Ves ta proračun pride zdaj v gospôski zbornici v pretres; ni se nadjati, da ta zbornica potrди, kar je pri državnih stroških odbila una. V seji 10. dne t. m. je prišla v pretres postava, po kateri naj bi v našem cesarstvu ptujim obrtnikom zavarovale marke za njih blago. Odbor je gledé na to, da še našim domačim obrtnikom niso ponarejanja zavarovane marke (znamenja, ki jih devajo na svoje blago), zboru nasvetoval, naj popusti ta vladini predlog. Poslanec Skene je potrjeval odborov predlog, češ, da se ptujcem ne more dati, kar domači nimajo; vlada naj predloži postavo, ktera korenito zboljša te nadloge kupčijstva; dr. Toman kritikuje sedanjo postavo o varstvu obrtnijskih mark z ozirom na kranjsko obrtnijstvo (prihodnjič prinesó „Novice“ ves govor); upravnik ministertva pobija predlog odborov, ki je naposled padel; obveljal je po večini glasov vladini predlog. V tej seji je zbornica potrdila predlog dr. Schindler-ja, naj se predlog vladini, kateri zadeva važno stvar, kako naj bi se za pobiranje davkov naredila nova podlaga, izroči v prevdarek posebnemu odboru. V seji 11. maja je z večino 4 glasov padel predlog Bergerjev, ki je nasvetoval: naj se protest c. k. dunajskih sodnij zoper Schindler-jev govor o avstrijskih sodnijah obravnava kot vladini predlog. Zbornica gospôska je v seji 11. maja podrla, česar je zbornica poslancev in

vlada želela, naj bi namreč ne samo Dunaj vlekel dobiček od dohodnine železnic, temuč vsaka dežela, skozi katero gré železnica. — Knez črnogorski Nikita pride na Dunaj. Cesar naš mu je poklonil 200 pušek, ki si jih je naročil za svojo telesno stražo. — „Wand.“ zagotavlja, da že v 14 dneh se bo razglasil red za volitve ogerskega deželnega zbora, ki se neki snide septembra meseca; „Sürgöny“, list og. dvor. kancelarije, še nič ne vé o tem. Stan srbskega naroda na Ogorskem, piše „Srbobran“, je vsaki dan kritičnej; boji se narod po pravici dualizma, ker je očitno, da liberalci magjarski želé porazumljenja z vlado na temelji dualizma. Dualizem je res zdaj strah, ki tava po Avstrii. — Šlezvik-holštajnske zadeve so stopile zopet v novo dobo: sklicati se namreč ima zbor deželnih stanov, da povejo, kaj hočejo, — pruska vlada bo pa po svoje motala štrečno. — Najvažnejša politična novica je zdaj gotovo ta, da se papeževa in turinska vlada res sprijaznujete; v kratkem se pričakuje cerkvena pogodba o škofijskih zadevah. — Cesar Napoleon še zmiraj potuje po Algieru, kateri hoče ime dati „nove Francoske.“

Denarni zapisnik Matičini.

V drugem letu so k Matici pristopili in plačali

a) kot ustanovnik:	
Gospod Bučar Franjo, trgovec v Trstu	10 gold.
„ Lovšin Šimen, kaplan v Dobrničú	10 „
„ Parapat Janez, kaplan pri Stari cerkvi na Kočevskem	10 „
„ Hren France, posestnik in župan v Begnjah	10 „
„ Čižman Anton, c. kr. navtične akademije profesor v Trstu	10 „
„ Fegić France, c. k. namestnijski tajnik v Trstu	10 „
„ Kastelic France, trgovec v Trstu	10 „
„ Zorec Edvard, trgovec in posestnik v Trstu	10 „
„ Babnik Jožef, kaplan v Žuženberku	10 „
b) z letnim donesekom:	
„ Ribič Jožef, trgovec v Ljubljani	2 „
„ Alijančič Jože, fajmošter v Dobrničú	2 „
„ Klein Ant., voditelj Egerjeve tiskalnice v Ljub.	2 „
„ Čeh Alojzi, doktorand prava v Ljubljani	2 „
„ Blaž Jernej, hišni posestnik v Ljubljani	2 „
„ Skul Martin, hišni posestnik in mlinar v Vikrčah	2 „
„ Mulej Andrej, c. kr. računski uradnik v Ljublj.	2 „
„ Vidmar Andrej, posestnik v Begnjah	2 „
„ Meden Matija, posestnik v Begnjah	2 „
„ Meden Matija, mlinar v Begnjah	2 „
„ Meden Tomaž, posestnik in župan v Bezuljaku	2 „
„ Stranecki Jožef, kupec v Idrii	2 „
„ Perona Ljud., c. k. policijski uradnik v Ljubljani	2 „
	116 gold.
	Z doštetimi poprejšnimi 756 „
	Skupaj 872 „

V Ljubljani 14. maja 1865.

Dr. Jer. Zupanec.

Milodari za siromake Notranjce.

8. razglas.

Gospodje Mariborčani 21 gold. 50 kr.

Gospod prof. dr. Čebašek za pogorelce v Globodolu 5 gold., na Vrhu 5 gold. — Gospod M. K. za pogorelce v Globodolu 1 gold., na Vrhu 1 gold., v Majhovem 1 gold.

Kursi na Dunaji 16. maja.

5 % metaliki 71 fl. 50 kr. Ažijo srebra 107 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 76 fl. 50 kr. Cekini 5 fl. 19 kr.

Loterijne srečke:

V Trstu 13. maja 1864: 40. 31. 5. 60. 80.
Prihodnje srečkanje v Trstu bo 24. maja 1865.